

[Indenrigsministeren]

også er nævnt i bemærkningerne – senest behandlet spørgsmålet i forbindelse med en forespørgselsdebat i begyndelsen af marts måned i år, hvor vi snakkede om borgernes mulighed for at få indflydelse på sygehuse. Dengang afviste folketinget med stort flertal et forslag om motiveret dagsorden fra SF, som netop gik ud på at indføre bindende folkeafstemninger i forbindelse med nedlæggelse af sygehuse, og på den baggrund kan det ærlig talt godt undre, at forslagsstillerne nu på ny fremsætter forslag om bindende folkeafstemninger, ikke mindst fordi forslaget her er langt mere vidtgående end det, som folketinget forkastede i marts måned i år.

Nu drejer det sig nemlig ikke om folkeafstemninger inden for et begrænset område som f.eks. sygehusvæsenet, men nu ønskes der i forslaget bindende folkeafstemninger om, som der står i forslaget »... sager, der vedrører amtskommunen eller kommunen ...«, altså i princippet alle sager.

Ifølge bemærkningerne til forslaget er baggrunden for, at det fremsættes nu, den, at der ikke var flertal for det mere begrænsede forslag om folkeafstemning, som SF fremsatte i forbindelse med den omtalte sygehusdebat. Den argumentation kan i virkeligheden nok undre én noget, men de, der har skrevet bemærkningerne, må jo have haft en eller anden tanke med den underlige argumentation.

Som yderligere argumentation for bindende folkeafstemninger har man som bilag til forslaget ladet optrykke uddrag af nærdemokratibetænkningen fra 1977, men det vil sige, at man har optrykt de steder i betænkningen, hvor de positive elementer ved bindende folkeafstemninger kan anføres, og dem er der naturligvis nogle af. Det er imidlertid efter min opfattelse en noget flot måde at omgås nærdemokratibetænkningen på alene at pille de ting ud, der er positive, for det fremgår nemlig af de sider, der ikke er gengivet i bilaget, at nærdemokratiarbejdsgruppen mente, der var meget væsentlige betæneligheder forbundet med anerkendelsen af en generel regel om kommunale folkeafstemninger, som ikke besluttes af kommunalbestyrelsen, men, om jeg så må sige, pådattes den af et mindretal i kommunen.

Det er også interessant at notere sig, at nærdemokratiarbejdsgruppen præciserede, at hvis der skal indføres bindende folkeafstem-

ninger, bør dette alene ske i særlovgivningen, som det f.eks. er sket inden for folkeskoleloven, altså ikke som en generel regel som foreslået i forslaget her.

Jeg skal ikke gøre så meget ud af de betæneligheder, nærdemokratiudvalget havde, men bare sige, at jeg i hovedsagen kan tilslutte mig de betæneligheder, som er nævnt i denne arbejdsgruppes rapport. Betænelighederne kom i øvrigt også i stor udstrækning frem i forbindelse med debatten i marts måned her i salen, og jeg finder det i hvert tilfælde i den forbindelse væsentligt at fremhæve, at kommunalbestyrelsen som helhed har pligt til at varetage og administrere kommunens anliggender på en måde, der tilgodeser alle grupper i kommunen, altså ikke kun minoritetsgrupper og ikke kun enkelte dele af kommunen, men hele kommunen. Det vil sige, at kommunalbestyrelsen må træffe de enkelte beslutninger som led i en større sammenhæng, og det er derfor meget vigtigt, at kompetencen til at træffe afgørelserne ligger alene hos kommunalbestyrelsen og ikke bindes af nogle afstemninger, som er bindende for kommunalbestyrelsens efterfølgende beslutninger.

Når jeg har sagt det, er det jo imidlertid ikke ensbetydende med, at en kommunalbestyrelse ikke selv kan finde ud af at høre borgernes mening; det kan ske ved en vejledende folkeafstemning eller en folkeafstemning i kommunen, som kommunalbestyrelsen måske på forhånd har vedtaget med sig selv at den vil lægge så meget vægt på, at den næsten får karakter af en bindende folkeafstemning.

Der er naturligvis heller ikke noget i lovgivningen, der forhindrer sådanne afstemninger i kommunerne. Dem kan kommunerne umiddelbart gå i gang med, og vi ved også, at det i en række kommuner i virkeligheden er dagligdag – eller er ved at være det – at man holder sådanne afstemninger. Blot skal det være kommunalbestyrelsens, altså flertallets, afgørelse, om sådanne afstemninger skal finde sted, og om det skal dreje sig om konkrete sager eller f.eks. om generelle principper for løsningen af forhold i kommunen.

Jeg vil derfor til slut præcisere, at jeg finder det utrolig vigtigt, som jeg også sagde det i min indledning, at borgerne inddrages så meget som muligt i debatten om kommunernes forhold, og vi har i de senere år set en